

KONSTEN I CITYTUNNELN

Centralen. Carolina Söderholm: "Det är mycket indirekt ljus här nere, vilket är skönt för ögonen. Baldakinen skapar en fin rumslighet. Helheten känns för grå och kylig. Det blir spännande att se Tania Ruiz Gutiérrez videoverk." Julia Svensson: "Det är likt Kastrups station. Men jag tycker om det grå - vi kommer inte tröttna på det."

Golvet i finrummet. Gunilla Klingberg är konstnären bakom golvet i Triangelstationens mezzaninplan. På håll ger golvet mönster ett orientalistiskt uttryck, men när man kommer nära består ornamenten av symboler från uppmaningsskyltar. Ovanför lyser orangefärgade lysrör, som en sol.

Triangeln - den mest lyckade. Leo Gullbring: "Triangelstationen är den bästa. Men perrongen är 90 meter kortare än de andra. Den klarar inte längre tåg än nio vagnar. Hur gör man när resandet ökar? Och egentligen, varför bara tre stationer? Varför inte en riktig tunnelbana?" När tåget närmar sig kommer ljusvarelser av Christian Partos att virvla fram längs väggarna.

Tunnelseende

Triangeln är Citytunnelns finrum. Hyllie är dess motsats - med undantag för Kristina Matouschs utsmyckning.

Sydsvenskans konstgranskare har tagit en förhandstitt på de tre nya stationerna.

Det är en snöig och iskall morgon när vi ger oss ned i underjorden, konstkritikerna Carolina Söderholm och Thomas Millroth, arkitekturkritiker Leo Gullbring, fotografen Linda

Axelsson och jag. När vi kommer ner under Malmö central blir det inte varmare. Varken i faktisk eller bildlig bemärkelse.

Förutom att temperaturen ligger runt noll dominerar Citytunnelstationerna - förutom Triangeln - av massiv nyfunktionalistisk betongarkitektur. Och stationernas öppna struktur gör att perrongerna aldrig blir varmare än utomhus.

Känner man sig då säker, när man

På perrongen
"Vi är överens om att perrongernas stora ytor ger en känsla av trygghet."

väntar en mörk natt i en kall och avskalad miljö? Det råder delade meningar om färgsättningen. Men vi är överens om att perrongernas stora ytor ger en känsla av trygghet.

Vid en första anblick framkallar stationernas gråhet tanken: "Välkommen till Sverige, här är det inget som är gött." Men den spartanska utformningen har en poäng. En station där sittplatserna är få och det inte finns godisautomater och liknande, blir

aldrig något hängställe. Vad beträffar Citytunnelns kulörer - fyra nyanser av grått - får vi lita till att människorna ger de stora salarna färg.

TEXT: JULIA SVENSSON
julia.svensson@sydsvenskan.se

FOTO: LINDA AXELSSON
linda.axelsson@sydsvenskan.se

Kristina Matousch i Hyllie. Carolina Söderholm: "Takets runda form går i fin dialog med vattentornet." Thomas Millroth: "Jag tycker att den här stationen är en överraskning. Arkitektur och konst har smält ihop på ett funktionellt sätt." Leo Gullbring: "Golveläggningen med betongplattor är slarvig, och ger inte samma känsla som graniten. Jag är rädd att inte bara synskadade kommer att snubbla på skarvarna."

Att sitta och vänta. Leo Gullbring: "På Citytunnelns hemsida är bänkarna i trä. Men på Centralen och Triangeln perforerad stål. Däremot gillar jag Nolas gummiklädda bänkar ute i Hyllie." Carolina Söderholm: "Bänken är iskall på vintern." Julia Svensson: "Den sluttar - här kan man inte direkt lägga sig och vila." Thomas Millroth: "Jag får associationer till en fyllecell."

Mezzaninplan - Triangelns finrum. Thomas Millroth: "Solen av lysrör ger ett varmt ljus - det enda varma ljuset. Här har Gunilla Klingberg gjort övervakningspeglar till ett konstverk i taket." Leo Gullbring: "Triangeln är den i särklass bästa stationen. Rundningen av tunnelröret, den välgjutna betongen och så det här rummet med mönster i golv och installationer i tak!"

Dålig finish i Hyllie. Leo Gullbring: "Detaljerna på pelarna är fräcka, speglarna. Det kommer barn att gilla. Det är inte så många olika material, det är bra. Det är samma estetik som i den danska minimetron - glas, stål, betong - men där finns en helt annan omsorg om detaljerna. Här är finishen dålig. Och så vill jag ha mer färg. Röda gummigolv!"